

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administraciji) in ekspediciji, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 293.

V Ljubljani, v petek 21. decembra 1888.

Letnik XVI.

Iz Hrvatske.

(Izviren dopis.)

„Ko bi bila vlada le en krajcar uvrstila v proračun za jugoslavensko akademijo, ne bil bi noben član večine sabora zanj glasoval“, izjavil se je v proračunski razpravi najintimnejši prijatelj banov, zastopnik Cernković. Po teh besedah se prav lahko razsodi, kakošnim duhom je navdana naša današnja „narodna stranka“ sploh do naših prosvetnih zavodov. Vse poprejšnje vlade so vsako leto uvrščevale znatno svoto v podporo akademiji za izdavanje njenih publikacij, ali sedaj je to prenehalo, kajti naša akademija jim ni po volji, ker je preveč slavenska in na „široki podlagi“ osnovana. Najbolj na potu je bil današnjim vlastodržcem njen dolgoletni predsednik in prijatelj Strossmayer-ov, dr. Franjo Rački, naš najmarljivejši raziskovalec hrvatske zgodovine. Njega so gledali odstraniti in to se jim je tudi posrečilo, ker ga niso hoteli potrditi za predsednika, čeravno je bil enoglasno izbran, kakor ravno tudi istodobno ne za rektorja magnifica Nadka Nodila, češ, da ni pravi Hrvat, ker je rodom Dalmatinec. Tako daleč smo že prišli, da pri nas Dalmatinci niso Hrvati. Čeravno pa ni dr. Rački predsednik naše akademije, vendar se njeno delovanje nadaljuje v istem duhu. Ohdeluje se marljivo zgodovinsko polje, kakor tudi gojé vse ostale znanosti s posebnim ozirom na Hrvatsko in sploh na Slavenstvo. To pa je seveda trn v očesu današnjim našim mogotcem, ki bi radi, da postane naša akademija razširiteljica madjarske državne ideje ne samo na Hrvatskem, nego tudi na Balkanu sploh. Oni sicer trdijo, da naša akademija nima niti pri Srbih, niti Bolgarih, niti Slovencih nobenega vpliva in da ta slovenska plemena sploh ne marajo za jugoslavensko akademijo. Ali oni se silno motijo. Znanstvena zajednica vseh štirih plemen na jugu je tako jaka, da jo nobena protivna ideja ne bode izpodrinila. Dosedaj so se lepo gledali jugoslavenski učenjaki, pa odslej se bodo še bolj, ker so

spoznali nevarnost, ki jim preti od zajedniškega sovražnika. Najboljši dokaz jugoslavenske zajednice so akademici naši in za vas Slovence še posebej ravno kar novo imenovanje dr. Gregorja Kreka za dopisjočega člana našega najvišjega znanstvenega zavoda. Naši „narodnjaci“ mislijo, da bodo našo akademijo pretvorili v politično orodje svoje, ali v tem se silno varajo. Pri nas ne vlada šovinizem znanosti, nego prava znanstvena objektivnost, katero priznava ves izvanjski svet, kar se o sličnem zavodu madjarskem ne more trditi. Saj nam je še vsem poznat glasoviti Pesty, akademik madjarski, ki je hotel z eno potezo vso našo zgodovino pokončati, ali se je pred pametnim občinstvom osmešil, a našim vlastodržcem ni s tem nič koristil, čeravno se jih je nekoliko njega oklenilo ter našo zgodovino smešilo, samo da ugodijo Madjarom. Ali vse njihovo delovanje je zastoj, kajti vsemu učenemu svetu je znano, da je Pesty pravi madjarski šovinizist, ki nima niti dovoljnega znanja za iziskovanje zgodovine, nego piše le po nekem nalogu izkrivljeno zgodovino, s katero je hotel dokazati, da je Slavonija madjarska županija od starodavnih časov in da bi se mogla kot takova lahko z Ogersko zediniti. To ni znanstveno iziskovanje, nego šovinizem. In tako delovanje naše akademije želi današnja „narodna“ stranka naša. Ali vse zastoj, do tega ne bode prišlo, ker ravno oni, ki največ na akademijo vpijejo, niso zanj še peresa zamočili, pa ne morejo biti potemtakem tudi člani njeni.

Vse te nepravilike je v zadnji glavni svečani sednici v lepem govoru razjasnil dr. Rački, ki je govoril mesto starega predsednika dr. Muhića. Čudno je, da se njegov govor vjema z govorom predsednika „Matice Hrvatske“. Tudi on sviri pred materijalizmom, posebno pred materijalističnim razlaganjem zgodovine, kajti iz njega izvira tudi enostransko razumevanje zgodovine. Kjer je zavlada materijalizem, tam se tudi narodi delijo na plemenite in na neplemenite — tam je z eno

besedo robstvo, kakoršno vidimo dandanes med narodi v Evropi. Zatorej se imajo znanosti razvijati na etičnej podlagi, posebno pa še zgodovinska izraživanja. Tudi v znanosti se more grešiti, ali dati se voditi od koga proti svojemu osvedočenju, tega pravi učenjak ne more trpeti. Znanost je odgovorna sedanjemu in bodočemu naraščanju za misli, koje širi, in besede, koje izpregovarja, kajti besede, katere znanost izpregovori in katere bodo razumljene, postanejo moč, postanejo delo. Tako je bilo vselej, tako je tudi pri nas. Beseda izpregovorjena pri nas pred petdesetimi leti od nekoliko mladih književnikov hrvatskemu narodu, ki jo je razumel, oživi njegovo zamrlo svest, postane moč in delo ter ga usposobi za borbo, ki naturalističnemu razumevanju povesti čisto nasprotuje; kajti ta beseda je vzdržavala in naveščala veliko idejo. Take besede, takošen smisel bomo tudi mi akademici še za naprej potom knjige širili med hrvatski narod, iskaje vedno resnice ter samo njej služeči, ali uverjeni, da je v borbi izmed ideje in sile prvi konečna zmaga zagotovljena.

Po tej krasni besedi je čital član dr. Matković izvešče o delovanji akademije v preteklem letu ter navedel vse razprave in dela, ki jih je akademija izdala in sprejela za tisk. Nadalje je omenil, da se je knjižnica povečala za 2500 zvezkov, a galerija slik znamenitim darom Strossmayerovim najpoprej v slikah, potem pa še 10.000 gold. za vzdrževanje zgrade, ker od zemlje ne dobiva nobene podpore. Spomnil se je veselih dogodjajev, katere je proslavila akademija, namreč slavnosti Gundulićeve in petdesetletnice svojega pokrovitelja Strossmayer-a, pa tudi žalostnih, smrti dveh dopisujočih članov, dr. J. Pančića v Belemgradu in dr. Jos. Jirečka v Pragi; mesto teh sta izvoljena za dopisujoča člana že omenjeni dr. Gregor Krek in pa arhimandrit Ilarion Ruvarac. Vsega imetka je imela akademija koncem leta 1887 v iznesku od 384.911 gld. 89 kr., a dohodka 19.356 gld. 2 kr., od potroška jej je ostalo 181 gld. 53 kr. Iz tega se vidi, da je gospodarstvo

LISTEK.

Njen Fric.

(Prevel — a.)

(Konec.)

Guvernerju začne položaj postajati kaj mučen. Pomiluje vžaljeno mater iz celega srca, a pomagati ji vendar-le ne more, ker svest si je Fric Janse nove krivde. Ana, na katero je starkino pripovedovanje vrlo močno vplivalo, veruje, da je obsojenec nedolžen, skuša torej svojega moža pregovoriti na obsojenčevo korist.

„Poglej samo zveste, poštene oči njegove matere. Kdor je bil kot deček in mladenič tako nesamopriden in dober, oni se nikdar ne more ponizati do zaničevanega hudodelca!“

„Ljuba moja“, odgovarja vestni uradnik, „saj ne trdim, da ni bil priden otrok, a sodnijski spisi jasno svedočijo, da je postal brezvestnež. Ne smeš pozabiti, da je mučeno materino srce osvetlilo le njegovo najboljšo stran, stric njegov bi nam najbrže o njem vse drugo sliko podal Kaj ste naredili s svojim prihranjenim denarjem?“ povpraša nenadno staro Jansen.

„Fric ga je vzel saboj v mesto in ondi v zanesljivi banki shranil.“

„Ali ste od tedaj kaj slabega slišali o svojem sinu, odkar je odšel v mesto?“

„Slabega?! O mojem Fricu slabega? Ne! Nikdar.“

„Ali ste čitali v časopisu o njem?“

„Ne, eksclenca, saj ne znam angleški brati, ali oni mož je mojemu bratu o vsem tem pripovedoval.“

„Veruj mi, Ana, da so fanta v mestu popačili. Uverjen sem, da je zapravil denar ter umorivši ubogo Marijo, ali Leno, kakor stoji napak v aktih, hotel uiti. On je premeten malopridnež in država stori njegovi materi največjo dobroto, če dela, kakor zahteva pravica. Starka bo njega celo svoje življenje imela po nedolžnem obsojenega, a mene za morilca njegovega. Spomin na njega mlada leta jo bo tešil; če ga pa pomilostim, se bo prej ali pozneje prepričala, da je ravnal nečloveški.“

„Ali ne moreš vsaj njegove kazni premeniti v dosmrtno ječo? Ko bi bil vendar-le nedolžen —“

Malburu strese jezo svojo glavo.

„Končajmo obravnavo. Cela stvar se je natanko preiskala; naravnost ti povem, opraviti imam z groznim, zagrizenim grešnikom. Če bi ga pomilostil, bi se to ne zgodilo zbog tega, ker to ali ono tudi le količkaj opravičuje njegovo grozodejstvo, ampak edino le iz usmiljenja do njegove matere. To pa se

nikakor ne sme zgoditi, ker nimam pravice, na kvar državi, katero zastopam, zadostiti svojemu srcu. Prosim, razloži ubogi ženi, katero resnično pomilujem, položaj kolikor moč prizanesljivo.“

Ana, ki je poznala vestnost soprogovo, neha pregovarjati ga ter razjasni starki žalostni položaj. „Tedaj eksclenca ne more ničesar za-me storiti?“ vpraša ta oslabeledim glasom ter obrne svoje silno žalostne oči proseče v guvernerja. Ta pobesi svoje pred mučnim pogledom ter le s trudom jeclja:

„Jaz — jaz vas pomilujem — with all my heart — a upanja — ni nobenega.“

„Nobenega upanja!“ ponavlja zamolklim glasom, „in moj Fric mora“ — stegne roko, da bi se prijela Anine roke, a moč jo zapusti in padla bi bila, ko bi Malburu še pravočasno ne bil prišel na pomoč; podá ji čašo vina, mehanično nekaj posrka ter reče čez nekaj časa:

„Tedaj hočem iti; svojega Frica moram še enkrat videti —“

„Dal vam bom par vrstic na jetničarja in . . .“ Ne končá stavka, temveč začne pisati urno list, dene ga v kuverto, v drugo pa, na katero napiše nekaj besedi po nemški, večji papirnat denar ter vroči oboje ženi. Ta stoji še trenutek mirno, da si zbore moči — zdi se, da se je v kratkem hudo

dobro in da akademija s temi skromnimi dohodki mnogo svojih del izdaje. Konečno je čital pravi član Šime Ljubić zanimivo razpravo o hrvatskih novcih, v kateri je dokazal, da so Hrvati kovali svoj lastni denar vse do 16. veka in da je bil hrvatski denar vedno boljši nego ogerski.

O razkosavanji kmetij.

(Govor dr. Gregorca v drž. zboru.)

Visoka zbornica! Večkrat se je tukaj izreklo, da § 16. (17.) zavzema jedro vsemu onemu zakonu. To je tudi popolnoma moja misel, kajti § 16. (17.) namerava svobodno razkosavanje kmetijskih posestev zatreti ali vsaj znatno omejiti. Tako pa udari napako po glavi, prime jo za koren, namreč svobodno razkosavanje kmetijskih zemljišč. Brez tega paragrafa je medel ves ta zakon, zastoj se trudimo kmetom pomagati. Ako vsaj nekoliko ne omejimo svobodnega razkosavanja zemljišč, ni mogoče kmetškega stanú oteti pogina. Ona omejitev je za to brezpozgojno potrebna. To nam potrjuje nad 2000 let stara zgodovina, pa tudi žalostna izkušnja poslednjih 20 let v lastni naši domovini. Zgodovinski je namreč dokazano, da so kmetijski stan uničili, prej ali slej, vsekako pa gotovo, kjerkoli so pripuščali svobodno trganje in razkosavanje kmetijskih zemljišč. Jednako dokazano pa je in se ne more utajiti, da so kmetije povsod tam, kjer je njihov stan dobro vreden, zlasti pa še zavarovan zoper svobodno razkosavanje zemljišč, srečno se vojskovali zoper posestvo in kapital. Dokazov nahajamo pri vseh državah ariškega plemena v Evropi, v romanskih, v nemških, pa tudi v slovanskih.

Ariška plemena so zasedla v starodavnih in prazgodovinskih časih Evropo ter so tukaj zemljo prvič obdelovala, posestno pravo je bilo pa različno. Razločujemo v tem oziru posestva občinska, rodbinska, osobno omejena in osobno neomejena. Slednja temeljijo v rimskem pravu, katero je kmetškemu stanu pogubno, kajti njemu je posledica svobodno razkosavanje zemljišč.

Poglejmo v lepo Italijo, kjer se je rodilo rimsko pravo! Ondi se ni mogel nikoli kmetijski stan za več časa ohraniti, ne v krščanski, pa tudi ne v predkrščanski dobi. Na Francoskem propada kmetijski stan od tiste dobe, ko so leta 1789 proglasili svobodno razkosavanje zemljišč. Francoska vlada je sklicala leta 1851 množ strokovnjakov ali enketo. Ti so poizvedeli, da Francija šteje 4.246.000 kmetijskih posestev. Po pretečenih 23 letih pa se je posvetovala druga enketa ter jih je našla še samo 2.826.000, torej se je kmetom izgubilo več, kakor 1.400.000 posestev. Na Nemškem nahajamo mnogo veleposestnikov v severno-vzhodnih krajih, skoro samo pritlikastih posestev na zapadu. Tukaj se kmetškemu prebivalstvu prav slaba godi. Temu se ne moremo čuditi, ako pomislimo, da je na Württembergem 146.000 kmetijskih posestev, katerih nobeno ne meri več, nego 1½ ara. Od teh je 80.000 taci, kjer ne redijo nič živine.

Najslabše godi se posestnikom pritlikavcem v

Torinskem, kjer skoro le samo ob krompirju živijo. Pravijo torej tam:

„Krompirja s jutra,
Opoldne v juhi,
Zvečer krompirja spet,
Krompirja na ves vek.“

Krompir je pa hrana ubogih. Zatorej se ni čuditi, ako nahajamo ondu ljudstvo revno, škrofelčasto in jetičasto.

Bolje se godi kmetom na južnem Bavarskem, kjer niso posestva tako razdrobljena. Prepričan sem se tega sam nekaj ondu potujoč. Najboljše pa imajo kmetje na Hanoveranskem. Zakaj? Zato, ker jih zemljiščna knjiga, imenovana „Höferolle“, varuje zoper razkosavanje. Ti kmetje so najpremožnejši, v versko-nravnem oziru najvrlejši na vsem Nemškem.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. decembra.

Notranje dežele.

Štajerski deželni zbor je s cesarskim patentom z dne 17. t. m. sklican k izrednemu zasedanju v 27. dan decembra.

Pogreb bivšega načelnika poljskemu klubu, Kazimirja Groholskega, bo jutri na njegovi graščini Rozysoka. Zadnjo čast mu bodo izkazali mej drugimi deželni maršal grof Tarnovski, minister Zaleski in večina članov poljskega kluba. Gališki deželni odbor je sklenil, da se pokoplje Groholski na deželne troške.

Gospodska zbornica ima danes sejo. Na dnevnem redu je prvo čitanje nove orožne postave, trgovinska pogodba s Švico in drugo čitanje postave o nadaljevanji železnice Mostar-Bamailiv-Serajevo.

Vnanje države.

Srbska kraljica Natalija je došla predvčerajšnjim v Odeso, od koder bo odpotovala v Jalto, kjer bo ostala čez zimo. Na odeskem kolodvoru so jo pozdravile srbska, bolgarska in rumunska naselbina ter odposlanstva slovanskih društev v Moskvi in Peterburgu. — Avstrijsko ministerstvo zunanjih zadev nezaupno zré čez srbsko mejo. Boji se, da bo v Srbiji nadvladal zopet ruski vpliv. Kralj Milan je neki brez vsake veljave nasproti sedanjim razmeram. Izjavil se je bajé sicer, da hoče odločneje postopati, ako mu obljubi Avstrija vojaško pomoč, toda to je slednja odločno odklonila. Vprašanje je, bo li mogel pri današnjih okoliščinah prevzeti ministerstvo Ristó.

Bolgarska proračunska komisija je izgotovila svoje poročilo ter bo pričelo sobranje obravnavati o proračunu že prve dni. Primankljaj je velik, finančni minister ga hoče pokriti s tem, da bo dal kovati nov srebrn denar v iznesku 8 milijonov. — Ker je sobranje odklonilo eden člen kazenskega zakona, umaknil je minister Stojlov celi načrt, ki obsega 500 členov, ter ga bo v novič predložil še-le prihodnje leto v izvanrednem zasedanju.

Predvčerajšnjim objavljena ruska postava povišuje letni donesek Rusije za deklško šolo v Cetinjah od 5700 na 10.000 rubljev ter določuje državne umirovljine voditeljici in učiteljicam tega zavoda.

Nemško ministerstvo je neki izvedelo, da sta leta 1876 Avstrija in Rusija sklenili pogodbo, ki deli območje obeh držav na Balkanu. Znano ni, ali je ta poravnava še pravomočna, ali se je predrugačila ali ponovila. Vsekako je postala berlinska vlada nezaupna nasproti svojima sosedoma.

Francoski senat je predvčerajšnjim pričel proračunsko razpravo. Challemel-Lacour je rekel: Danes se ne gre več za bodočnost francoskih financ, marveč za ono Francije. Graja politiko gledé šolskega vprašanja, ki žali družinske tradicije, vzrok temu pa je radikalizem, ki kruto proganja stare ustanovnike republike in več obljubljuje, nego more storiti. In tako namerava Francija, ki je opustila slavno monarhijo, ponizati se pred najzanimivejšim človekom. Sedanje ministerstvo, katero bi moralo rešiti državo pogina, ne stori ničesar, da bi zaprla republiko pot do prepada. Govornik konečno pozivlja desničarje, naj se združijo z onimi levičarji, ki so prijatelji miru in reda, da rešijo domovino. (Navdušeno pritrdjevanje. Celi senat vstane.) Say zahteva, da so ta govor tiskan razpošlje vsem občinam. Glasovanje o tem se preloži na prihodnjo sejo. Potem je odgovarjal Floquet: Zahteval ni vladnega krmila, marveč se mu je to breme naložilo. Politika ministerstva je politika reform. Say obžaluje, da se odgovor ministrov ne more meriti z onim senatorja Challemela. Seja se je konečno mej velikim hrupom zaključila.

Francoski krogi so bili sicer neprijetno razburjeni vsled panamske krize, toda pričeli so to zadevo preiščati in mirno presojevati, ker bo nova konkurzna postava pravomočna, predno bodo zapadli prihodnji kuponi. Zbornica gotovo ne bode delala težav pri novem zakonu, ki bo zabranil konkurz panamske družbe. Začetkoma se je nameravalo vzeti novo posojilo 50 milijonov frankov ter za to zastaviti železnico Colon-Panama. Toda opustil se je ta načrt, zato bo pa družba skušala pregovoriti delničarje, da se bodo odpovedali iztirjevanju kuponov toliko časa, da bo prekop izgotovljen, ter da bodo dovolili izdajo prioritet. Tako je še mogoče, da se izvrši orjaško delo sivega Lessepsa, akoravno pravi nemško časopisje, da je to mogoče le s pomočjo inozemstva.

V predvčerajšnji seji italijanske zbornice je predložil minister javnih del postaven načrt o naredbah gledé preživljanja vojne na že obstoječih železnicah ter zahteval nujnost tega predmeta. Zbornica mu je pritrdila ter izročila to zadevo odseku, ki se je posvetoval o izrednih vojaških kreditih. — Naučni minister je izdal okrožnico, ki prepoveduje vdeležbo duhovnikov pri ljudskošolskih izpiti iz veronauka. Tudi se duhovniki ne smejo več imenovati šolskimi nadzorniki. — Kakor razvidno, postaja sovraštvo italijanske vlade zoper vero vedno večje.

Bivšega rumunskega vojnega ministra Anghelescuja je sodišče zaradi izsilovanja obsodilo na 3000 frankov globe, trimesečni zapor in odškodnino vojnemu ministru v iznesku 30.000 frankov.

„Corr. de l'Est“ poroča, da je na Kreti izbruhnila velika razburjenost. Tamošnji narodni shod je poslal brzojavko sultanu, naj odpokliče generalnega gubernatorja Sarlinskega.

Izvirni dopisi.

Iz Boh. Bistrice, 15. dec. (Konec.) Govoru sledilo je nato darovanje, katero je trajalo celo uro, in potem je daroval visokočast. gosp. župnik mej obilo azistenco slovesno sv. mašo. Iznemadilo nas je posebno lepo ubrano petje mej sv. mašo, zlasti moški zbor rešil je izborno svojo nalogo. Vsa čast gosp. pevovodji!...

Sledil je potem obed v župniji. Vdeležilo se ga je mnogo odličnih duhovnih in svetnih gospodov; mej zadnjimi bila sta zlasti: podpredsednik c. kr. kmetijske družbe, g. Seunig, in tajnik družbe,

postarala — potem se zopet okorno nakloni ter omahovaje odide.

„Uboga žena!“ glasno zdihuje Ana, komaj kos svoji bolečini. „Grem, da Hopkinsa ž njo na kolodvor pošljem.“

Obraz Malburuov je skoraj ravno tako prestrašen kakor prosilkin.

„Ko bi mi bila vsaj kaj očitala“ govori sam seboj, „a njenega pogleda ne bom mogel nikdar pozabiti.“

In res, guverner ne najde nikjer miru; Janse-nina senca ga povsod preganja. Ana se jezí nad njim, v kuhinji vse misli, da guverner nima srca v telesu in še celó mala hčerka, ki je gotovo od poslov morala kaj slišati o tem, ga vpraša:

„Papa, ali zelo boli, če koga obesijo? Sara pravi, da bodo ubozega moža obesili, in ti ne maraš tega braniti.“

„Moje dete“, odvrne silno mučeni guverner, „nobenega ne kaznujem, ako ne zasluži.“

„Ali papa“, pravi laskavo mala, „ubozega moža nikakor nikar ne obesi; pestunja pravi, da to zelo boli. Kaj ne, da ga ne boš?“

Zdihovaje postavi dete na tla. Če tudi si v svesti, da je prav delal, je vendar-le nezadovoljen sam seboj. Zakaj mu morajo njegovi domači že tako težki poklice še težiti ter ga vedno spominjati

neljube dogodbe z Jansenom?! Stara ženica mu ne gré več iz spomina. Predočuje si snidenje v sobi za obiske, bolest materino, njeno ločitev in tako dalje. K sreči mora po opravih odpotovati ter izostane cel mesec. Dan svoje vrnitve sedí s svojo soprogo v knjižnici. Zagleda časopis na mizi, Ana zapazi to in reče očita:

„Tú je poročilo o Jansenovem konci, včeraj so ga usmrtili.“ Grobna tihota nastane. Malburu zré v svetlo plapolajoč ogenj, njegova žena si skrivaj otira solze iz oči. Tú se odpró vrata in Hopkins pové v svojem navadnem jednoglasnem načinu, a s posebno močnim izrazom na obrazu:

„Stara žena, ki je bila pred kratkim pri eksce-lenci, želi zopet z vami govoriti.“

Guverner obledi, popravi se v naslanjači, in ukaže, da takoj vstopi. Menca notri in za njo stopa korenjaški fant, pravcat sin američanske narave. Malburu si kar skoraj ne upa ga pogledati; še-le ko starka s ponosom izpregovori: „Ekscelenca, tú sem pripeljala svojega sina!“ skoči kot bi ga električna iskra dirnula po konci.

„Svojega Frica!“ zakličeta Malburu in soproga kot iz jednih ust.

„Da, ekscelenca; ali nisem pravila, da moj sin ni morilec?! — Šla sem v ječo, a videla čisto neznanega človeka. Ime mu je bilo tudi Frie

Jansen ter je umoril neko Leno. Moj Fric je bil v Kanadi, ondi je prislužil veliko denarja, naša Marija živi in mi je vse pojasnila. Prinesla sem, ekscelenca, denar nazaj, ob enem bi zelo prosila, da dovolite mojemu Fricu, da se bo v prihodnje drugače imenoval; ne maram, da bi imel ime, kakoršno usmrteni morilec.“

Krepek mladi mož, imajoč tudi odkritosrčne oči svoje matere, pripoveduje obširno o svojem življenji v Kanadi ter poprosi za drugo ime.

„Veseli me, da vam morem, gospa Jansen, storiti kako uslugo. Potrudil se bom, da se bo ime vašega sina prej ko prej postavno premenilo v Trueheart (zvesto srce); a denarja ne morem vzeti nazaj.“

„Naj bode Mariji za svatovsko darilo“, pristavi urno Ana.

Ko mati s sinom zapusti sobo, pade Ana svojemu možu prvič zopet čez štiri tedne krog vratú:

„Vidiš, imela sem prav, da Fric Jansen ni morilec!“

„Ženska logika!“ odvrne smehljaje Malburu. — „Kako bi se mi pa sedaj godilo, če bi bil uporabljal svojo predpravo pomilostil Fric Jan-sena?!“

gosp. Pirc. Izročila sta le-tá gosp. župniku prekrasno diplomu častnega člana c. kr. kmetijske družbe.

Mej obedom napil je prvi visokočast. g. župnik papežu, cesarju, škofu, baronu Winklerju, dr. Poklukarju in oblastim, katere zastopajo imenovani v družbi človeški. — Napil je nato g. Pirc gosp. župniku, navdušeno slikaje, kolike zasluge si je pridobil v preteklih petindvajsetih letih gospod župnik v bohinske dolini, ter vzlasti omenjal zaslug gledé na razvitek kmetijstva in mlekarstva v Bohinji, in da je Bohinjcem prinesel kruha.

Nato poprime čašo zopet gosp. župnik ter napije v prvej vrsti skupno vsem, ki so se vdeležili te slavnosti, vzlasti gosp. Seunigu in tajniku gosp. Pircu, zahvaljuje se jima za izročeno diplomu, dalje vsemu napredovalnemu gibanju kmetijsko-gospodarskih razmer, kojemu sta duša imenovana gospoda; spominjal se je dalje ranjcega preblagega predsednika grofa Thurna, napil na zdravje dr. Klofutarja, prošta ljubljanskega, na zdravje g. Murnika in g. Lukmana, ter sploh vsem, ki so brzojavno blagovolili doposlati svoje častitke. — Napijalo se je nadalje mej navzočimi na navzoče in nenavzoče.

Slavnost zaključile se ob 3. uri pete litanije.

Celi dan imeli smo najlepše vreme; še celó megla, ki je prej ta dan zakrivala vrhove gorá, je zbežala in iz svetlo-modre nebesne višave zrli so belo-odeti vrhovi gorskih velikanov v dolino, koja tako praznično in zveseljeno so težko če vže kedaj videli! . . .

—o—

Iz Prage, 11. decembra. (Dr. Riegra sedemdesetletnica.) [Dalje.] Meznik nadaljuje: „Previdnost božja ohranila nam ga je v 70. letih čilega in zdravega na duhu in na telesu, in znano je, da poselstvo njegovo ni še dovršeno in da je on poklican i nadalje nositi narodno zastavo. On bode i nadalje korakal pred nami ter z železno roko nosil pred nami ta prapor. Nađejam se, da ga bomo posnemali in hodili za njim v njegovem duhu in njegovem smeru. V tem duhu smo se mi, poslanci češkega kluba v državnem zboru, zbrali okolu vašega i našega voditelja dr. Riegra pod njegovo zastavo, pri koji mi vztrajamo in je nikdar ne ostavimo!“ (Vyborně! Slava Riegru! — Godba svira „Moravo-Maravičko miló!“)

Zdaj potihne vse, in govoriti jame dr. Rieger: „Gospodje! Današnja dolžnost moja je zahvaliti se narodu svojemu, koji je današnjega dne po svojih odposlaneih iz vseh krajev z mnogimi darovi, izrazi spoštovanja, zaupanja in ljubezni me obsipal takim načinom, da čutim, da v tej meri tega vreden nisem.

Vprašam se, kakim načinom imam izraziti narodu svojemu voščila, temu narodu, koji je bil vse življenje moje predmet mojega delovanja, mojega truda in nadej mojih!“ — Končujoč svoj lepí govor, pravi: „Pred vsem gre za to, da bi se imeli navdušiti z iskrenim srcem za sveto stvar naroda in da tudi k temu vemo najti prava pota. Gospóda! Da bi se našemu dragemu narodu nikdar nedostajalo veljakov, koji bi umeli spojiti dve stvari, glavo in srce, navdušenje in preudarjenost, to je iskrena želja moja, kajti le tem potom dosegli bomo velikih uspehov in to, da bi se narodu našemu zopet vrnila stara slava, koja je svoje dni užival, in napitnica moja torej velja: slavni in srečni bodočnosti češkega naroda!“ (Vyborně! Slava! Gromovito ploskanje. Godba svira: „Kde domov můj“, po dvorani pojó vsi to pesen.)

Starosta mesta Plzeň, dr. Houška, napije slavljencu imenom mest po deželi, občin in okrajev.

Za njim izpregovori rektor češke univerze, g. prof. Studnička. Slavil je zasluge Riegrove za izobraženje češkega naroda, gledé povzdige češkega šolstva, osobito Riegrove zasluge za oživotvorenje češke politehlike in univerze in o ustanovljenji akademije ved. Dalje poveliceval je Riegra kot pisatelja in zlasti zasluge njegove za izdavo „Naučnega Slovníka“. Kar je rekel zgodovinar Balbin o praški univerzi: „Quidquid ingeniosum, doctum et eruditum in artibus et scientiis in Bohemia fuit, in hac Academia vixit et floruit“, možno se reče o velenjenem jubilaru. Karkoli se je v poslednjih 50 letih v stroki věd, slovesnosti in umetelnosti izvršilo na Češkem, zgodilo se je vsled posrednjega in neposrednjega sotrudnika ali vdeležbe Riegrove, torej njemu: „Na zdar!“

Podpredsednik „Matice školske“, g. Kneidl: Imenom odbora osrednje Matice školske, koji je

predsednik naš zaslužni jubilar, izražam željo, da bi tudi slavljenc, naš edini, iskreno ljubljani Rieger mogel z blaženim navdušenjem, kakor nekđaj Simeon v tempeljnu, vsklikniti: „Gospod, zdaj pa pokličí služabnika svojega, kajti oči moje videle so spasenje!“ (Slava, slava, slava!)

Dr. Ružička, tajnik Narodnega gledišča, povdarjal je zasluge Riegrove za češko gledišče ter končal napitnico svojo: Rieger je naš voditelj in buditelj, je ustanovnik češke dramatike in zlasti „Nar. gledišča“; Bog nam ga ohrani še dolga leta! (Gromovito ploskanje. Slava!)

Ravnatelj Tonnar humorističnim načinom pravi, da se boji, da bi te neštivilne ovacije ne škodovala slavljencu.

Za akademično mladino izpregovoril je drd. Matis. Slavil je zasluge Riegrove in ga stavljaj mladini za vzor in končal svojo zdravico:

Bodemo li ostali vsi pri ideji, koja nam je podana, priborili si bomo lepo, sijajno staliče, vredno velikega naroda, kakoršen je naš, — invito vel orbe, i če tudi proti vsemu svetu. Napijem vzvišenim krepostim našega proslulega slavljence, napijem poštenemu imenu, koje ima biti najdražje volilo češki mladeži (vyborně!), koje ima biti naše gásló. „At' žije otec národa!“ (Vyborně, potlesk.)

(Konec prih.)

Dnevne novice.

(Slovenske paralelke na srednjih šolah.) V budgetnem odseku je bil predvčeraj razgovor o slovenskih paralelkah. Naučni minister Gautsch je odgovoril, da je naučna uprava vprašala dotična deželna šolska oblastva, v koliki meri se more ustreči izraženim željam. Na podlagi poročil bode se v prihodnjem letu napravila slovenska paralelka na gimnaziji v Mariboru. Gledé Gorice, kjer je bila potrebna trojna razdelitev, hoče minister ustreči željam prihodnje ali dru go leto. Kđaj pa v Celji in Trstu?

(Odbor muzejskega društva) razpošilja nastopno vabilo: Muzejsko društvo za vojvodino Kranjsko je minolega leta po oblastveno potrjenih pravilih prevzelo nalogo vsestranski gojiti deželoznanstvo, pomnoževati v deželnem muzeju znanstvene zbirke, prirejati dotična predavanja ter z izdajo letnega izvestja širiti in pospeševati deželoznanstvo v krogih vseh omikancev. — Društvo je to svojo nalogo tudi po móbi izvrševalo in smé se vsled mnoge, hvalevredne vdeležbe občinstva zađovoljno ozirati na svoje večletno delovanje. — Jednako je nekdanje historično društvo z velikim vspehom preiskavalo deželno zgodovino in vsi strokovnjaki spoznavajo njegova od leta 1847. do 1868. priobčena poročila za izvir visoke vrednosti, iz katerega se zajema znanje kaj bogate preteklosti kranjske dežele. — Žal, da so neugodne okolnosti prisilile obe društvi ustaviti dlje časa delovanje; razven tega je historično društvo pred nekaterimi leti z ozirom na to, da ima z muzejskim društvom enak smoter, sklenilo svoje bogate zbirke izročiti deželnemu muzeju, sploh pa je za primerno spoznalo, prihodnjič ne samo za-se, ampak v okvirju še obstoječega muzejskega društva nadaljevati preiskavanje deželoznanstva. — Ko se je l. 1888. novi muzej dogradil in so se bogate zbirke „Rudolfinum“-a bolj primerno in pristopno razpostavile, bil je za voditeljstvo muzejskega društva pravi čas, oponoviti prenehano delovanje; v to svrho je najprej priredilo javna predavanja, katerih se je omikano občinstvo tako živahno vdeleževalo, da je bilo smotru primerno, oživiti društvo tudi v svoji zunanji obliki. Dne 3. julija se je sklical glavni zbor, da je izvolil odbor; ta je potem sklenil tudi društvena izvestija od leta 1889 naprej zopet redno izdajati. — Dasiravno vže zagotovljeno število društvenikov obeta vspešni obstanek muzejskemu društvu, dasiravno je visoki deželni zbor kranjski velikodušno dovolil v pospešstvo njegovih teženj izdatno podporo, potrebuje še vendar vsestranske podpore in dejanjske vdeležbe vseh tistih krogov, kateri se za povzdigo in razširjanje deželoznanstva zanimajo in nameravajo podpirati to domovinsko, važnim kulturnim nalogam posvečeno podjetje. — Da bi torej pospeševali društvo, katero je v svoji sedanji obliki tudi prevzelo nalogo nekdanjega zgodovinskega društva, katero bode jednako gojilo zgodovino in naravoznanstvo, vabi Vas odbor uljudno, da podpirate muzejsko društvo, oziroma, da mu izvolite pristopiti kot društvenik. — Letna društvenina iznaša 3 gld., pristojbina za umetno izdelani diplom, ki se izdaje na željo v slo-

venskem ali nemškem jeziku, pa 1 gld. — Blagovoljna pristopna oglašila sprejema načelnik, gospod deželni odbornik in muzejski kustos Karol Deschmann, ali pa blagajnik, gospod magistratni oficijal Jovan Robida, oziroma kak drugi odbornik.

(Ljubljanska čitalnica) ima jutri v soboto ob 1/2 8. uri zvečer v društvenem steklenem salonu XXVIII. občni zbor. Odbor opozarja p. n. društvenike še jedenkrat na to in vabi k mnogobrojni vdeležbi.

(Za slovensko šolo) je sklenila potrebne korake tudi národna občina Dramlje pri Celji, katerej županuje vrlí narodnjak Fr. Svetelšek. Upamo, da bodo isto storile tudi ostale slovenske občine.

(Umrli) je dne 19. t. m. za pljučnico gosp. M. Grm, učitelj v Adlešičih, kjer je služboval 22 let. N. v m. p.!

(„Bralno društvo“ v Žužemberku) ima v nedeljo 23. t. m. ob 4. uri popoldne svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom, h kateremu vse svoje člane najuljudneje vabi.

(Prostovoljna požarna bramba v Žužemberku) priredila bo na dan sv. Štefana, t. j. 26. t. m. ob 3. uri popoldne ob ugodnem vremenu na velikem trgu, v neugodnem v gostilni g. Florjančiča v lastno korist efektno loterijo z nad 70 lepimi dobitki. Glavni dobitek je vreden 15 gld. Srečk je 2000 po 10 kr. Dobitki bodo razstavljeni v izložnici gosp. Dereanija na ogled.

(Premeščen) je notar Friderik pl. Formacher iz Kozjega v Deutsch-Landsberg.

(Na graškem vsenčilišči) je bilo do 15. t. m. vpisanih 117 bogoslovcev, 513 juristov, 556 medicincev, 95 filozofov in 95 farmacevtov.

(Potres.) Vojaška poštna in brzojavna postaja v Sarajevu je brzojavila na Dunaj, da so dne 18. t. m. zvečer čutili močan potres v Rogatici, Čajnici, Plevlji in Poljančiči.

(Razpisana) je služba računskega svétnika in ob jednem načelnika pri računskem oddelku finančnega ravnateljstva v Ljubljani, eventualno mesta računskega revidenta, oficijala, asistenta. — Razpisane so učiteljske službe na jednorazrednicah v Ribnem, Lescah in Ljubnem in na trirazrednici v Jesenicah. Prošnje do 5. januarija.

Denašnja številka ima prilogó: „CENIK SIMONA SLADOVIČA“ lekarnarja „pri angelju“ (prej Rizzolt) v NOVEM MESTU.

Raznoterosti.

— Protisuženjsko gibanje. V Napolji se je vršil shod pod dvojním predsedsstvom kardinalov Lavigerieja in nadškofa napoljskega; sklenilo se je, ustanoviti protisuženjsko društvo, kateremu bode predsedoval vojvoda della Regina. V Palermu se je ravno takov odbor osnoval; na čelu mu je kardinal-nadškof Capeceletro.

— Prva perzijska železnica razrušena. Neki belgijski družbi se je posrečilo dobiti od perzijske vlade privoljenje, da sme zgraditi prvo železnico v Perziji mej Teheranom in romarskim krajem Šah-Abdul-Azimom. Žal, železnično oskrbníštvo si ni moglo pridobiti naklonjenosti prebivalstva. Jedenkrat je vlak povozil dvajset delavcev, katerih ostali sorodniki so zahtevali maščevanja, drugipot zopet je zašel stroj mej čredo, ki je bila slučajno na natirju, ter napravil gospodarju veliko škodo, z jedno besedo, srditost Perzijanov zoper železnico je postajala vedno večja, nedavno pa je nekega lepega dne izbruhnil krvav boj mej železničnim osebjem in razjarjenim narodom, ki je zažgal vlak, oropal blagajnico in razdejal kolodvor v Šah-Abdul-Asimu. Prizanesel ni celó šahovi krasni sobi. Škoda je velikanska.

— Ameriško! Konečne poizvedbe so do gnale, da je Cleveland vzlic porazu imel večino 100.000 glasov, ker se je zanj izreklo 5.526.593, za Harrisona pa le 5.428.299 prvotnih volilcev. Ta zmagoslavni poraz je provzročil sedanjí krivični volilni red.

Telegrami.

Dunaj, 21. dec. Gospodska zbornica: Predsednik se umrlega člana Leona Thuna toplo in častno spominja, naglašaje njegove izvrstne lastnosti globoko mislečega državnika, plemenitost in značajno vstrajnost v prepričanju. Zbornica vstane v znak sožalja. Potem se orožna postava izroči odseku petnajstih članov ter konečno potrđita trgovinska pogodba s Švico in zakon o železnici Mostar-Serajevo. Predsednik si izprosi pooblaščenja, da naznani cesarici najudanejšše zbornično čestitanje v rojstni dan.

Berolin, 21. dec. Kakor javljajo jutranji listi, sešel se bo deželni zbor 21. januarija. Cesar namerava zbor osebno otvoriti.

Carjigrad, 21. dec. (Reuterjevo izvestje.) Včeraj razglašeni iradé potrjuje imenovanje Gneistovo razsodnikom v prepirni zadevi zoper Hirscha.

Atene, 21. dec. Zbornica je z večino izrekla vladi zaupnico.

Umrli so:

18. decembra. Rudolf Gerdinič, profesorjev sin, 14 dni, Kravja dolina št. 1, oslabljenje.

19. decembra. Rudolf Rogel, dimnikarjev sin, 3 mesece, Stari trg št. 5, božjast.

V bolnišnici:

18. decembra. Marija Mervar, gostilja, 74 let, oedema pulmonum.

19. decembra. Anton Kosec, čevljar, 37 let, tuberculosis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	736.5	-2.0	sl. svzh.	oblačno	1.90
20. 2. u. pop.	734.4	1.6	"	"	dež
9. u. zveč.	733.9	1.0	"	"	
Srednja temperatura +0.2° C., za 2.2° pod normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

21. decembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 80 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 55 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 25 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	876 " — "
Kreditne akcije	307 " 10 "
London	121 " 25 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 58 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 74 "
Nemške marke	59 " 50 "

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., zimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastonj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljate barve v ploščevinastih pušicah (Bleibüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popo-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Izdajatelj: Matija Kolar.

ZABAVI IN POUKU.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

DOM
in
SVET

Za celo leto 3 gl. Za pol leta 1 gl.

ZABAVI IN POUKU.

Katoliška tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Ravnokar so izšli (7-5)

Stritarjevi zbrani spisi,

vkup v šestih zvezkih s podobo pesnikovo v bakrotisku.

Mehko vezano stane vseh šest zvezkov gl. 15.00

v platno vezano " " 18.60

v pol platno vezano " " 20.70

v prekrasni vezbi z zlatim obrezkom " 22.50

V Ljubljani v 17. dan decembra 1888.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Založna knjigotržnica.

J. Pserhofer-jeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„Zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej „Univerzalne kroglice“ imenovane, zaslužijo poprej sledeče nazivanje s popolno pravico, ker res je ni skoro boleznih, pri katerih bi ne bile že na tisočkrat te kroglice pokazale svojega čudovitega učinka. V najtrdovratnejših slučajih, ko so se zaman rabila druga zdravila, so te kroglice mnogobrojokrat popolnoma ozdravile. 1 škatljica s 15 kroglicami velja 21 kr., 1 zvitke s 6 škatljicami 1 gl. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gl. 10 kr.

Če se poprej pošlje denar, stane s poštnine prosto pošiljavi vred: 1 zvitke kroglice 1 gl. 25 kr., 2 zvitke 2 gl. 30 kr., 3 zvitke 3 gl. 35 kr., 4 zvitke 4 gl. 40 kr., 5 zvitkov 5 gl. 20., 10 zvitkov 9 gl. 20 kr. — (Manj nego jeden zvitke se ne pošlje.)

Pristne kroglice so le one, katerih nakaznica ima imenski podpis J. Pserhofer-jev in katere imajo na pokrovu vsake škatljice isti imenski podpis z rdečo barvo.

Nebrojno pisem je došlo, v katerih se zahvaljujejo konsumenti teh kroglic za svoje ozdravljenje po najrazličnejših in težkih boleznih. Kdor jih je le jedenkrat poskusil, priporoča jih dalje.

Tu navedemo le nekaj zahvalnih pisem:

Schlierbach, 17. febr. 1888.

Vaše blagorodje! Udano podpisani prosim, da mu zopet pošljete štiri zvitke vaših koristnih in izvrstnih kri čistilnih kroglic.

Spoštovanjem

Ig. Neurelter, praktični zdravnik.

Hraše pri Smledniku, 12. sept. 1887.

Blagorodni gospod! Božja volja je bila, da so mi prišle Vaše kroglice v roke, in sedaj Vam pišem, kak vseh da so imele: Prehladila sem se bila v otročje postelji, tako, da nisem mogla opravljati več dela svojega, in bila bi gotovo že mrtva, da me niso rešile Vaše čudovite kroglice. Bog blagoslovi Vas tisočkrat. Zaupam, da me bodo kroglice Vaše popolnoma ozdravile, kakor so drugim k zdravju pomagale. Terezija Knific.

Dunajsko Novo Mesto, 9. dec. 1887.

Vaše visokoblagorodje! Najtoplejšo zahvalo izrekam v imenu 60letne tete svoje. Trpela je za kroničnim katarom v želodci in vodenico. Življenje bilo jej je muka in mislila je, da je že izgubljena. Slučajno je dobila škatljico vaših izvrstnih kri čistilnih kroglic, in je ozdravela, ko jih je dlje časa rabila.

Spoštovanjem

Jozefa Weinzettl.

Mitterinzersdorf pri Kirehdorfu na Zgor. Avstr., 10. januarja 1886.

Vaše blagorodje! Blagovolite mi poslati po pošti zvitke vaših izvrstnih kri čistilnih kroglic. Ne morem, da ne bi Vam izrazila popolnega priznanja gledé vrednosti teh kroglic, in priporočala jih bodem, kjer bode priložnost, najtopleje vsem bolehalo. Pooblašam Vas, da smete to mojo zahvalo porabiti, kakor hočete.

Spoštovanjem

Terezija Kastner.

Gottshard pri Kohlbadu v avstr. Sileziji, 8. oktobra 1886.

Vaše blagorodje! Prosim Vas prijazno, pošljite mi 6 škatljic svojih univerzalnih kri čistilnih kroglic. Le vašim čudovitim kroglicam se mi je zahvaliti, da sem rešena želodčne moje bolezni, ki me je mučila pet let. Jaz nikdar nečem biti brez teh kroglic in izrekam vašemu blagorodju svojo najtoplejšo zahvalo.

Spoštovanjem

Ana Zwickl.

Rohrbach, 28. februarja 1886.

Vaše blagorodje! V meseci novembra m. l. naročil sem pri Vas zvitke teh pil. Jaz in žena moja opazila sva najboljši vseh; oba naju je glava bolela ter sva bolehalo za zaprtjem, tako, da sva že skoro obupala, četudi sva le 46 let stara. In glejte, pile Vaše napravile so čudež in oprostile naju boleznih.

Spoštovanjem

Anton List.

Ozebljinski balzam J. Pserhofer-ja,

že več let priznan kot najboljšo zdravilo proti ozebljini vsake vrste, kakor tudi proti zastaranim ranam. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Amer. mazilo proti protinu, najboljšo sredstvo pri vseh protinskih in revmatičnih boleznih, trganji po udih, išiji, trganji po ušesih itd. 1 gl. 20 kr.

Prašek proti potenju nog. Cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo, najboljšo sredstvo proti napenjanju vratu. Jeden flacon 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice) proti sprijenemu želodcu, slabemu prebavljanju, vsakovrstnim trebušnim boleznim, najboljšo domače sredstvo. Steklenica 22 kr.

Razven tu navedenih preparatov so v zalogi vse v avstrijskih listih objavljene domače in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in ceno preskrbje.

Pošiljavo po pošti se najhitreje izvrše proti predpošiljavi zneska, večje naročbe tudi proti poštnemu povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po pošni nakaznici), poštnina mnogo manj stane, kot pri pošiljavih s povzetjem.

Največ zgoraj imenovanih specialitet se tudi dobiva v Ljubljani pri gg. lekarnih G. Piccoli in J. Swoboda.

Angleški čudoviti balzam,

1 steklenica 12 kr., 12 steklenic 1 gl. 20 kr.

Fijakarski prašek, proti kataru, hripavosti, kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tonnochinin - pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo, da lasje hitreje rastejo. 1 lonček 2 gl.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, ki se je že večkrat pokazal za dobro zdravilo, če se kdo udari ali vbode, pri ulesih na nogah in trdovratnih bezgavkah, bolečih krvavih žuljih, črvu v prstu, pri ranjenih in vnetih prsih, protinskih tokih in jednacihi boleznih. 1 lonček velja 50 kr., s frankov. pošiljavi 75 kr.

Univerzalna čistilna sol

A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače sredstvo proti nasledkom težkega prebavljanja, kot: glavobolu, omotici, krču v želodci, zgagi, zlatej žili, zaprtju itd. 1 paket velja 1 gl.

Očesna esenca Romershausen-a. 1 steklenica 2 gl. 50 kr., pol steklenice 1 gl. 50 kr.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.